

התובעת : פלונית – (אירנה אוסטרובסקי ת.ז. 306894650)

ע"י ב"כ עוה"ד רוני אלוני סדובניק ו/או
עו"ד טל איזנשטיין ו/או עו"ד נחום סדובניק
מרח' עין חרוד 3 תל-אביב 61112 ת.ד. 11294
טלפון: 03-5280926 פקס: 077-2342701
דוא"ל: roni@sadovnik-law.com

- נגד -

הנתבעות : 1. ד"ר קוגן ילנה מ.ר. 1-23223 ת.ז. 304322944

מרח' דן 2/2, אריאל

2. קופת חולים - מכבי שירותי בריאות

ירמיהו 39, ירושלים

מהות התביעה : גרם נזק רפואי נפשי; הפרת חובה חקוקה: רשלנות רפואית, פקודת הנזיקין, חוק זכויות החולה, הפרת כללי האתיקה של הרופאים, חוק הגנת הפרטיות, חוק העונשין

סכום התביעה : להערכת בית המשפט

כתב תביעה

בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן לדין את הנתבעות ולחייבן ביחד ולחוד בפיצויי התובעת, בגין נזק נפשי שנגרם לה כתוצאה מהתעללות רפואית ונפשית של רופאת המשפחה שלה, בקופת החולים "מכבי", שהונתה אותה במשך שנים של טיפול רפואי במקביל לקיום יחסי מין עם בעלה של התובעת וזאת במשך 9 שנים, ולמרות זאת המשיכה במרמה ובנוכחות לטפל בכל בני המשפחה: בתובעת, אשתו של המאהב שלה, ובשני ילדיהם ולחייבם בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד כדין ומן הטעמים הבאים, כדלקמן:

10. בנוסף, בשל התנהלות הנתבעת 1, הוזנח מצבה הרפואי של התובעת למרות חוסר הנעימות והכאב שחשה, לא טופלה כנדרש באזור האגן וכעת היא אובחנה כסובלת מצניחת אגן דרגה שנייה ותאלץ לעבור טיפול שיקומי ארוך שהיה אפשר למנועו.
11. לא זו אף זו, נהגה הנתבעת 1 לשטוף את מוחה של התובעת כאילו האשם בהידרדרות יחסיה עם בעלה נעוץ בה - וכל זאת עשתה בניגוד מוחלט לחובתה הרפואית הבסיסית לא לגרום נזק רפואי ולא לפגוע במטופליה.
12. ויודגש כי, הנתבעת 1 אף הגדילה ונכנסה לחדר הטיפולים, בזמן שידעה כי התובעת קיבלה טיפול אורתופדי, עת נכנסה לחדר הטיפולים ללא רשות הנתבעת 1, התובעת שכבה על המיטיה בתנוחה עוברית והפשילה את מכנסיה, דבר שגרם לתובעת מבוכה גדולה.
13. בשים לב כי, מצבה הנפשי של התובעת החל להידרדר רק לאחר שהתבררה לה זהות הפילגש, לראיה התובעת טסה לחו"ל עם ביתה לאחר שבעלה עזב את הבית וקיבלה את הבשורה בהשלמה, ואולם מרגע שנודעה לה זהותה של הנתבעת 1, חלה הדרדרות במצבה הנפשי - המתאפיין בסימנים של דיכאון קליני בו ניתן לזהות סימנים של פוסט טראומה, כגון: זיכרונות ותמונות חוזרות, הימנעות, קושי להתרכז, סיוטים וקושי להירדם.

מצ"ב העתק מתמלול השיחה בין בנה של התובעת לבעלה – מסומן כנספח "1"

מצ"ב העתק מהתיק הרפואי של התובעת – מסומן כנספח "2"

מצ"ב העתק מהתיק הטיפול הנפשי – מסומן כנספח "3"

מצ"ב העתק סיכום רפואי מיום 14.9.20 – מסומן כנספח "4"

טיעונים משפטיים

הפרת חובה תקוקה

14. התובעת תטען כי הנתבעים ביחד ולחוד הפרו את התנאים כפי שנקבעו בסעיף 63 לפקודת הנזיקין.
15. התובעת תוסיף ותטען כי הנתבעים הפרו כלפיה חובות חקוקות אשר נועדו לטובתה ו/או להגנתה של התובעת: **חוק זכויות החולה תשנ"ו - 1996** (להלן: "**חוק זכויות החולה**"), **חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו והקוד האתי של הרופאים וחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: "**חוק העונשין**") וכי ההפרה גרמה לה לנזק מסוג הנזק שאליו התכוונו החיקוקים ולפיכך הם אחראים לפצותה בגין כל נזקיה.

16. הנתבעת 1, רופאת המשפחה, נהגה בניגוד להוראות סעיף 5 לחוק זכויות החולה, הדורש ממנה לנהוג ביחס אנושי למטופליה-והנה היא יושבה מול מטופלת שכואבת שנים את התרחקות בעלה ממנה, מלינה על העצב והמצב הנפשי שהתרחקות מבעלה גורמת לה- והרופאה, ביודעין כי היא עצמה הגורמת למצב נפשי זה של התובעת-נמנעת מהעברת הטיפול לרופא חדש, נמנעת מלגלות לתובעת מידע אקוטי זה שיכול היה להקל על מצבה הנפשי בעצם ידיעת האמת.
17. בסעיף 6 לחוק זכויות החולה, המקנה למטופלת זכות למידע על "זהותה" של הרופאה נטען כי "זהותה" כבת זוג מינית של בעלה של המטופלת, הינה "זהות" שהייתה צריכה להיות בידיעת התובעת בטרם וכתנאי להסכמתה לטיפול בה.
18. מטבע הדברים, התובעת הייתה נמנעת מהשארות כמטופלת של המאהבת של בעלה, הייתה נמנעת מגילוי לב ומחשיפת פרטים אינטימיים על יחסיה עם בעלה -באוזני המאהבת שלו, מדובר במעשה שביצעה הנתבעת 1 באופן מודע, מכוון, ותוך ניצול יחסי מרות מטפל-מטופל להזיק לתובעת ולהטיב את מצבה שלה עצמה.
19. בניגוד לסעיף 10 לחוק זכויות החולה, הנתבעת 1 פגעה אנושות בכבודה ובפרטיותה של התובעת, ניצלה את המידע הרפואי והפרטי שמסרה לה המטופלת לטובת עצמה ולהעצמת וחזיון יחסיה האינטימיים עם בעלה של המטופלת, התעניינה בעסקיו ובמקורות הכנסותיו וכן השפילה את המטופלת ע"י הפנייתה לפסיכיאטרים וכן כשנכנסה פיזית לחדר טיפול אורתופדי באמצע בדיקה אצל רופאה אחרת.
20. הנתבעת 1 פעלה בניגוד לכללי האתיקה 2018, סעיף 1 כ – קובע כי אסור לרופא לנצל את המטופל, עוד נקבע כי הרופא לא יפר את אמון המטופל ולא ינצל אותו לרעה מבחינה פיזית, נפשית או כלכלית.
21. בנוסף, סעיף 56 לפקודת הנזיקין קובע מהי תרמית – הנתבעת 1 הציגה מצג כוזב של ידיעה, בידיעה שהיא כוזבת ובכוונה כי התובעת תפעל על פי המצג, הרי ברור שהנתבעת 1 הציגה מצג שבו היא רופאת משפחה דואגת מכילה ואכפתית והכול במטרה להמשיך ולחבל ביחסים של התובעת עם בעלה, לגרום לה לנזק בקבלת ההחלטות ולגרום לה סבל רב במכוון – לתובעת נגרם נזק נפשי בשיעור של 30% נכות שזהו נזק שמקשה עליה בחיי היום יום ולכן הוא נזק ממוני וכמו כן נגרם לה נזק כלכלי כבד באובדן המפרנס, אובדן כלכלי כבד במיוחד לאור גילה המתקדם של התובעת שהייתה עקרת בית כל השנים ונסמכה על פרנסה שהביא בעלה וכן איננה זכאית כלל למזונות הילדים שהרי הם בגירים.
22. כמו כן, אין התובעת זכאית לקבל בשל גילה – גמלת נכות מביטוח לאומי וכן מונח למפתנה של התובעת כל ההפסדים הכלכליים, כי הרי בשל התנגדותה של הנתבעת לקבל את חמתה של התובעת לביתה ולטפל בה עול הטיפול הנפשי והכלכלי "נופל" כולו על התובעת.

23. הנתבעת 1 הפרה את הוראות הסעיפים 284 ו-285 לחוק העונשין, התובעת הפרה בעת מילוי תפקידה הציבורי את אמון התובעת ונמנעה מלמלא את החובה שהייתה עליה – לשמור על בריאותו הנפשית והפיזית של הציבור תוך שמירה כל כבוד האדם ועל היושרה המקצועית.
24. בנוסף, התובעת הפרה את הוראות הסעיפים 415 ו-416 לחוק העונשין, שהרי הנתבעת 1 רימתה את התובעת, כדי לקבל את אמונה ולדאוג לכך שהיא ובני משפחתה לא יעזבו את שירותה הרפואיים אשר בגינם היא מקבלת תשלום מהנתבעת 2.
25. התנהגותה הכוללת של הנתבעת 1 בוצעה במצב של ניגוד עניינים שגרם לתובעת נזק רגשי כבד, ריסוק תחושת הבטחון ופגיעה באמונה בבני אדם בכלל וברופאים בפרט.

אחריות הנתבעת 2

26. קופת החולים עצמה, כמוסד רפואי, חבה באחריות לנזק הנפשי והכלכלי שנגרם לתובעת, בהתאם לסעיף 10 (ב) לחוק זכויות החולה משלא הבהירו, לא למדו, לא הורו ולא הדריכו את הרופאה להימנע מקשר מיני אינטימי עם המטופלים שלה, קל וחומר כשיחסייה המיניים עם מטופל עולים בגדר הרס הזוגיות והמשפחה והבריאות הנפשית של 3 מטופלים אחרים של התובעת ושני ילדיה.
27. התובעת שילמה דמי חבר לקופת חולים "מכבי" וכך סברה כי תפקידה של הקופה הוא לבחור עבורה את הרופאים הטובים והאמינים ביותר – אז חשבה!
28. לאדם מן היושב לא עומדים הכלים לבחון את הרופאים המגישים לו טיפול ומשכך, הוא מתחבר עם קופת החולים וגם מכוח הסדר זה קמה אחראיות לנתבעת 2.
29. אין ולא יכולה להיות מחלוקת, כי רופא סביר היה נמנע מהמשך טיפול בבני משפחה אחת בעת שהוא נכנס למצב שהוא מקיים יחסי מין קבועים עם אחד מבני המשפחה, באופן המנוגד למוסר ולתרבות ולערכי המשפחה שקופת החולים הספציפית דוגלת בה.
30. התובעת תטען כי הפרקטיקה הנלווה של רופאת המשפחה כלפי התובעת, מהווה סטייה מפרקטיקה רפואית סבירה או אתית שאותה הייתה צריכה הנתבעת 2 למנוע מראש על ידי רגולציה ברורה!
31. התובעת תטען כי פעולות סבירות של רופא צריכות להיות מבוססות על נורמות חברתיות המקובלות באותה החברה, ומאחר שפעולותיה של הנתבעת 1 אינן סבירות ואינן נורמטיביות הרי שהן מהוות רשלנות מקצועית בכלל ורשלנות רפואית בפרט, ולקופה קמה אחריות שילוחית לנזק שנגרם לתובעת ברשלנות הרופאה.

מצ"ב העתק מקוד האתי של "מכבי" – מסומן כנספח "5"

32. פגיעה בכבודו של אדם וזכותו לפרטיות רפואית על גופו מהווה עוולה חוקתית בת פיצוי במשפט הישראלי. ראה ע"א רע"א 4740/00 לימור אמר נגד ארנה יוסף ואח', פ"ד נה (5) 510, א' ברק פרשנות במשפט, פרשנות חוקתית, כרך שלישי, תשנ"ד – 1994; 799.
33. פס"ד מנחה בסוגיית פגיעה בכבודו של החולה נקבע בע"א 2781/93 מיאסה עלי דעקה נגד בית החולים חיפה וקופת החולים ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י". בפסק הדין נקבעו עקרונות מנחים, הוגדרה מהי פגיעה באוטונומיה, מהו המידע שיש להעביר לחולה ובכל הנוגע לזהות המטפל.
34. במקרה זה היה על התובעת להפסיק באופן מיידי את הטיפול בתובעת ובילדיה וכן היה על הנתבעת 2 לוודא כי אירוע שכזה אינו יכול להתרחש ולכלל הפחות היה עליה לבצע בירור ולפטר את הנתבעת 1 לאחר שנודע לה על האירוע החמור.

העברת נטל הראיה ו/או ההוכחה

35. מבלי לגרוע מכל טענה אחרת מטענותיה, תטען התובעת כי שומה על בית המשפט הנכבד לקבוע כי נטל הראיה ו/או ההוכחה במשפט מועבר ו/או מוטל מלכתחילה על כתפי הנתבעות להראות כי התנהלותן תאמה את דרישות הדין הכלל במובן כלל "הדבר מעיד על עצמו" שבפקודת הנוזיקין.

רשלנות הנתבעת 2

36. בנוסף ולחילופין תטען התובעת כי הנתבעת 2 אחראית לעילת התובענה דנא בגין רשלנותה ו/או חוסר הגינותה ו/או חוסר אכפתיות שלה באשר להתנהגות חסרת גבולות אתיקה מצד עובדיה ו/או שלוחיה ו/או חוסר הגינותה ו/או חוסר אכפתיות שלה ו/או של מי מהם ו/או עצימת עין של מי מבין עובדיה ו/או שלוחיה ו/או מועסקיה ו/או מי מטעמה, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים המפורטים להלן:

א. התרשלה באופן הטיפול בתלונת התובעת.

ב. לא נקטה בכל האמצעים העומדים לרשותה כדי שהתובעת לא תשלח לבדיקות סרק.

ג. לא נקטה בכל האמצעים העומדים לרשותה כדי שמצבה הרפואי של התובעת לא יזנח וכתוצאה מכך תאלץ לעבור טיפול שיקום ארוך.

- ד. לא נקטה בכל האמצעים שעמדו לרשותם ו/או לא נקטו באמצעים כלשהם על מנת שחתנהלות המפורטת לעיל מצד הנתבעת 1 לא תקרה ולא תחזור על עצמה, על ידי רופאים אחרים.
- ה. במעשיה ו/או במחדליה הרשלניים גרמה לתובעת להיות חשופה לסיכון לגרימת נזק רפואי ונזק נפשי.
- ו. העסיקה אנשי צוות רפואי בלתי מיומנים ו/או בלתי זהירים ו/או בלתי ראויים ו/או בלתי אחראיים, חסרי מוסר וערכים.
- ז. לא ערכה השתלמויות או הדרכה לנתבעת 1, בעניין איסור קיום יחסי מין עם מטופלים.
- ח. הטעיה בפרסום – הנתבעת 2 הטעתה את התובעת לחשוב כי ערך "המשפחה" הוא ערך מרכזי ועליון בקופה ובקמפיינים השיווקיים של הקופה לציבור הרחב.
- ט. הטעתה את התובעת לחשוב שהנתבעת 1 היא רופאת "המשפחה" כשבפועל היא מפרקת ומרסקת "המשפחה"

אחריות שילוחית

37. מבלי לגרוע מכל טענה מטענותיה לעניין אחריותם של עובדת קופת החולים "מכבי", תטען התובעת כי על הנתבעת לפצותה על נזקיה בגין אחריותה השילוחית למעשיהם ו/או למחדליהם של עובדיה ו/או שלוחיה ו/או מועסקיה ו/או של מי מטעמה.

נזקי התובעת:

38. לכתב התביעה מצורפת כחלק בלתי נפרד ממנו, חוות דעתו של ד"ר שלפמן מיכאל (להלן: "חוות הדעת"), מומחה לפסיכיאטריה – שימש בעבר כסגן פסיכיאטרי מחוז ירושלים, הקובעת כי התובעת סובלת מהפרעת הסתגלות בה בולטים גם סימפטומים של הפרעת דוחק פוסט טראומטית, הנובעת מקשר רומנטי ארוך טווח של בעלה עם הנתבעת 1, רופאת המשפחה שלה, שהביאה בסופו של דבר למצב הנפשי הקשה של התובעת כיום.

מצ"ב העתק מחוות הדעת מסומן - כנספח "6"

39. חוות הדעת קובעת קשר סיבתי ישיר בין גילוי הקשר הרומנטי בין רופאת המשפחה הבוגדנית עם בעלה של התובעת לבין הנכות ממנה סובלת התובעת, הכוללת הפרעת הסתגלות והפרעת פוסט טראומה.

”... כאן הבינה שבמשך שנים ארוכות היו כוונותיה של רופאת המשפחה המטפלת בה, כביכול, במסירות .... מצבה הנפשי שהלך והחמיר התאפיין בסימנים של דיכאון קליני בו ניתן לזהות סימנים של פוסט טראומה ...”

40. המומחה, ד"ר שלפמן, מצא כי בעקבות האירוע נשוא התביעה נותרה לתובעת נכות צמיחה בגובה של 30% לפי סעיף 4(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז - 1956.

עוגמת נפש, כאב וסבל

41. המסכת העובדתית האמורה מלמדת על קיומו של נזק רב בדמות כאב וסבל, אשר כאמור נותן את אותותיו בכל תחומי חייה של התובעת.

42. התובעת מפנה לפס"ד בת"א 5539-04-09 פלונית נ' פלוני (אסיר) [מופיע בנבו] בו נקבע בעמ' 7 סעיף 16 כך:

”הערכת הנזק הלא ממוני של כל ניזוק איננה עניין אריטמטי וכל מקרה נבדק לפי נסיבותיו. דומני כי כאשר מדובר בפגיעה כה קשה וכאשר ברור כי הסבל, הכאב ותחושת ההשפלה ילוו את הקרבן כל ימיו, ראוי שהפיצוי בראש נזק זה יהיה משמעותי וראו למשל: ע"א 3843/90 אוחיון נ' מדינת ישראל מיום 5.8.1993 (מופיע בנבו) וכן: אליעזר ריבלין "פיצויים בגין נזק לא מוחשי ובגין נזק לא ממוני-מגמות הרחבה" ספר שמגר מאמרים ג' 31 2003.”

43. קשה לכמת את גודל הכאב ואת היקף ההשפעה והסבל אשר נגרמו לתובעת בגין האירועים וההשלכות הנובעות מכך על חייה בהווה ובעתיד.

44. ניתן להבחין בקשר ישיר בין נסיבות האירוע ובין הפגיעה הנפשית לרבות תחושת הכאב והסבל הרבתי שתוותה התובעת ולזקוף אותה לחובת האירוע שגרמה רופאת המשפחה המועסקת על ידי התובעת 2.

45. עד היום סובלת התובעת מדיכאון, הימנעות, קושי לסמוך על רופאים, סיוטים וקשיים להתרכז.

46. נזקי התובעת כפי שמתוארים לעיל, קשים מנשוא ואינם נזקי עבר בלבד, אלא משפיעים על חייה מאז האירוע ועד עתה וצפויים לה קשיים אף בעתיד.

47. ניתן להבחין בקשר ישיר בין נסיבות האירוע ובין הפגיעה הנפשית, לרבות תחושת הכאב והסבל הרבתי שחוותה התובעת ולזקוף אותה לחובת הנתבעים. אירוע פסול זה גרם לנזק בלתי הפיך לתובעת.

הפגיעה בפרטיות התובעת

48. הנתבעות הפרו הוראה חקוקה: "חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981":

"איסור הפגיעה בפרטיות

1. לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו.
  2. פגיעה בפרטיות מהי
    - (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטורדה אחרת;
    - (2) האזנה האסורה על פי חוק;
    - (3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;
    - (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
- (תיקון מס' 11) תשע"א-2011
- (44) פרסום תצלומו של נפגע ברבים שצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן לזהותו ובנסיבות שבהן עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום בלא השהיות בין רגע הצילום לרגע השידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לעניין זה, "נפגע" – מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין;
- (תיקון מס' 9) תשס"ז-2007
- (5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לעניין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;
  - (6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;
  - (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם;
  - (8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;
  - (9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
  - (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);
- (תיקון מס' 8) תשס"ו-2005
- (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

49. הזכות היסודית לפרטיות הוגדרה כזכותו של פרט להחליט על מעשיו ומאווייו בהתאם לבחירותיו ולפעול בהתאם לבחירות אלה (ע"א 2781/93 מיאסה עלי דעקה נ' בי"ח "כרמל", תק-על 3)99 (574, 595)1999).

50. התובעת סובלת מפגיעה בפרטיות שלה, בכבודה וברצונה המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

51. בפסיקה נקבע כי הזכות לפרטיות כוללת, בין היתר, רובד פיזי לפיו, לכל אדם חירות מפני התערבות בגופו ללא הסכמתו (ת.א. (חי"י) 854/07 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו 09.08.14]), ורובד נפשי - גרימת "רגשות שליליים", סבל, זעזוע, כעס ועוגמת נפש, עקב שלילה עוצמתית וחמורה של חיפוש הבחירה.

52. כעולה מחוות הדעת האירוע נשוא התביעה הוא שהביא ליצירת "אותם רגשות שליליים" קשים אצל התובעת, שהם תוצר ישיר של הפגיעה בזכויותיה לפרטיות ולהגנה רפואית.

הסעדים המבוקשים

פיצוי בגין נכות נפשית	להערכת בית המשפט;
נזק לא ממוני, עוגמת נפש, צער, כאב וסבל	להערכת בית המשפט;
פגיעה בפרטיות	להערכת בית המשפט;

לסיכום

53. לבית המשפט נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה, לפי מהותה, סכומה וזהות הנתבעים.

54. כל הטענות הנטענות בתביעה זו נטענות לחילופין ו/או בהשלמה, הכל על-פי הקשר הדברים.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם ביחד ולחוד לפצות את התובעת בפיצויים בהתאם לנתבע על ידה ובהתאם לקביעת בית המשפט הנכבד, בצירוף הוצאות משפט, שכ"ט עורך דין ומע"מ כחוק.

דוני אלוני סדובניק, עו"ד
טל איזנשטיין, עו"ד
ב"כ התובעת

תל-אביב, היום 17 בספטמבר 2020